

KEREKASZTAL PLUSZ

Az egri konferenciáink rendszeres programpontja a kerekasztal megbeszélés, amelynek állandóan visszatérő témája a képzés és tanúsítás. Így volt ez idén, a XI. RAKK-on is. A korábbiakhoz képest azonban volt két lényeges különbség: csak három, jól meghatározott problémával foglalkoztunk, valamint a be nem fejezett diskurzust – igaz, szűkebb körben – később folytattuk és eredményesen lezártuk. Utóbbi miatt kapta ez a rövid tudósítás a fenti címet.

A három témakör a következő volt:

- a nem érettségizett személyek tanúsításának rendezése
- a felsőfokú tanulmányok figyelembe vétele a képzésben
- a *vasúti karbantartás* szakterületre vonatkozó képzés és vizsgáztatás megszervezése.

A beszélgetést e beszámoló szerzője moderálta, Bartos Zoltán és Bodolai Tamás közreműködésével. Elsőként a harmadik témakör került terítékre: a kerekasztal keretében tartotta meg előadását Marosi Ákos (MÁV Központi Felépítményvizsgáló Kft.) *Vasúti vizsgálatok harmonizálása az üzemminősítések során* címmel. Ebben összegezte a vasúti járművek és infrastruktúra vizsgálataira vonatkozó aktuális európai elvárásokat, amelyek mind a karbantartással, mind a gyártással foglalkozó cégeket érintik. Fontosnak tartotta, hogy e területen korszerű, magas színvonalú legyen a hazai képzés, és késznek mutatkozott arra, hogy segítsen – felhasználva természetesen a MÁV lehetőségeit – ennek megszervezésében, különösen a megfelelő gyakorló és vizsgadarabok biztosításában. Az ügy gazdasági jelentőségét hangsúlyozta hozzászólásában Kecskés Péter. Elmondta, hogy várhatóan a közeljövőben a magyarországi üzemeket is átvilágítják a Deutsche Bahn szakemberei, és csak azok a vállalkozások számíthatnak majd német megrendelésekre, amelyek megfelelnek ezen az üzemminősítésen.

Az első két témakör vitaindítóját a MAROVISZ elnökségének állásfoglalás-tervezete képezte, amelyben az elnökség kifejtette, hogy

- sikeres előzetes tudásfelmérés esetén elfogadhatónak tartja azt, hogy érettségivel (régii meghatározás szerint: középfokú végzettséggel) nem rendelkező jelentkezők is kaphassanak teljes értékű tanúsítványt – legalább 1-es szinten, egyes eljárásokból;
- igazolt műszaki felsőfokú tanulmányok (akár

végzettség) esetén sem tartja indokoltnak azt, hogy a jelentkezők megkapják a szabvány által megengedett kedvezményeket: a tanfolyami óraszám és az ipari jártasság időtartamának csökkentését.

Ezek kapcsán az elnökség figyelembe vette,

- hogy mik az ipari munkáltatók igényei, hogy az EN ISO 9712 szabvány nem követel meg konkrét iskolai végzettséget, és hogy a Nemzeti Akkreditáló Hatóság nem várja el a szabvány magyar kiadásában lévő Nemzeti előszó alkalmazását; továbbá
- hogy a hazai műszaki felsőfokú képzések – melyekben a roncsolásmentes vizsgálatoknak egyébként is csak marginális szerep jut – nem biztosítanak kellő, ipari szolgáltatáshoz elfogadható szintű gyakorlatot.

Az élénk vitában – ami a rendelkezésre álló időtartam miatt gyakorlatilag az első témára korlátozódott – a hozzászólók több szempontból közelítettek a kérdéshez: szabad-e eltérni a magyar szabvány előszavától, nem vezet-e mindez színvonalcsökkenéshez, a munkáltatók akár segédmunkásaikat is tanfolyamra küldik, és így még olcsóbb anyagvizsgálókat dolgoztatnak majd, a végzettség vagy a szakmai elköteleződés számít-e, mi a jelenlegi gyakorlat e téren, és így tovább.

Miután Egerben a jelenlévők egyik témában sem tudtak közös álláspontra jutni, a vitavezető – tekintettel arra, hogy fontos és sürgős továbblépést igénylő problémákról van szó – a kerekasztal megbeszélés folytatására hívta fel a tanúsítókat, a képzőket és minden érdeklődőt, vállalva az újabb találkozó megszervezését. Erre három héttel később sor is került, és ez alkalommal – a mellékelt, közös Emlékeztető tanúsága szerint – eredményesen fejeződött be a RAKK-on elkezdett vita.

Az Emlékeztetőben meghatározott szakmai bizottság június 5-én tartotta meg első ülését. A bizottság munkájáról, kidolgozott javaslatairól a későbbiekben beszámolunk.

Skopál István
MAROVISZ elnökségi tag